

ഇസ്ലാം നീതിക്ക് നന്മയ്ക്ക്

മുജാഹിദ്

സംസ്ഥാന സമ്മേളനം - വയനാട്

സുവന്നീർ

എളുപ്പമായിരുന്നു ഒരു വഴിയും

സംഭാഷണം/ചെറിയമുണ്ടം അബ്ദുൽഹമീദ്
മുജീബുർറഹ്മാൻ കിനാലൂർ, പി എം എ ഗഹൂർ, ഫിറോസ് കൊച്ചി

ജീവിതം, പഠനം, സംവാദങ്ങൾ, എഴുത്ത്, ജീവിതവീക്ഷണങ്ങൾ... ചെറിയമുണ്ടം അബ്ദുൽഹമീദ് ഓർമകളും ദർശനങ്ങളും പങ്കുവെക്കുന്ന അപൂർവമായ ഒരു സംസാരം.

ജീവിതചിത്രം

കേരളത്തിലെ ഇസ്ലാമിക ചിന്തകരിൽ അഗ്രഗണ്യനായ പണ്ഡിതൻ. ആഴമുള്ള ആലോചനകൊണ്ടും പക്ഷവും സൂക്ഷ്മവുമായ നിരീക്ഷണങ്ങൾകൊണ്ടും ശ്രദ്ധേയ സാന്നിധ്യമായി മാറിയ എഴുത്തുകാരൻ. മുസ്ലിം പ്രശ്നങ്ങളിൽ വേറിട്ട സമീപനങ്ങളും നിരീക്ഷണങ്ങളും കൊണ്ട് സ്വന്തം ഭാഗ്യേയം അടയാളപ്പെടുത്തിയ വ്യക്തിത്വം.

മലപ്പുറം ജില്ലയിലെ ചെറിയമുണ്ടം ഗ്രാമത്തിൽ ജനനം. മുത്താണിക്കാട്ട് ഹൈദറു പിതാവും ആതുശ്ശേരി മാതാവുംമാണ്. കല്പകഞ്ചേരി സ്കൂളിലെ പഠനശേഷം പുളിക്കൽ മദീനത്തുൽ ഉലൂം അറബിക് കോളെജിൽ ചേർന്നു. പുറത്തൂർ, പുതിയങ്ങാടി, പൊൻമുണ്ടം സ്കൂളുകളിൽ അധ്യാപകനായി ജോലി ചെയ്ത് സ്വയം വിരമിച്ചു. പത്തമ്പാട് സൈനബയാണ് ഭാര്യ. ഡോ. അമീൻ, അഹ്മദ് നജീബ്, ഖദീജ, സൽമ, അനീസ, ജാഹറ എന്നിവരാണ് മക്കൾ.

ഖുർആൻ പരിഭാഷയടക്കം ഇരുപതിൽപരം ഗ്രന്ഥങ്ങൾ രചിച്ചു. യുവതയുടെ 'ഇസ്ലാം അഞ്ചുവാളുകളിൽ' പരമ്പരയുടെയും ഹദീസ് വിവർത്തന സമാഹാരത്തിന്റെയും മലയാളത്തിലെ ഏറ്റവും പ്രചാരമുള്ള ഇസ്ലാമിക വാരികയായ ശബാബിന്റെയും ചീഫ് എഡിറ്റർ.

ജനനവും കുടുംബവുമൊക്കെ....?

വ്യക്തിപരമായ കാര്യങ്ങൾ പറഞ്ഞുകൊണ്ടുള്ള ഒരു അഭിമുഖം എനിക്കു താല്പര്യമില്ല. നമുക്ക് ആശയങ്ങളെ സംബന്ധിച്ച് വല്ലതുമൊക്കെ പറയാം.

എങ്കിലും കൊട്ടപ്പുറം സംവാദത്തെപ്പറ്റി?

അന്ന് ആദ്യദിവസം ഞാൻ പോയത് കേൾവിക്കാരനായി മാത്രമായിരുന്നു. അവിടെ വയലിലിരുന്ന് സംവാദംകേട്ടു. അന്ന് താമസിക്കാൻ ഞങ്ങളെല്ലാവരും മദീനത്തുൽ ഉലൂമിൽ പോയി. അവിടെവെച്ച് പ്രഭാഷകരും പണ്ഡിതന്മാരുമെല്ലാം ചർച്ചകൾ നടത്തിയിരുന്നു. അതിൽ ഞാൻ ചില അഭിപ്രായങ്ങളൊക്കെ പറഞ്ഞു. അതോടെ എല്ലാവരും ഞാനും സംവാദത്തിൽ പങ്കെടുക്കണമെന്നു പറഞ്ഞു. പിറ്റേന്ന് സി പി ഉമർ സുല്ലമി വിഷയമവതരിപ്പിച്ചു. നമ്മുടെ ഭാഗത്തുനിന്ന് ഞാൻ കാന്തപുരം മുസ്ലിയാരോട് ചോദ്യങ്ങൾ ചോദിച്ചു.

എ പി അബ്ദുൽഖാദർ മൗലവിയായിരുന്നു തലേദിവസം ചോദ്യങ്ങൾക്കുത്തരം പറഞ്ഞത്. ശിർക്കിന്റെ നിർവചനമെന്താണെന്നായിരുന്നു കാന്തപുരത്തിന്റെ പ്രധാനചോദ്യം. എ പി അബ്ദുൽഖാദർ മൗലവി അതിന് കിതാബുകൾ നൽകിയ നിർവചനങ്ങൾ ഓരോന്ന് പറഞ്ഞുകൊണ്ടിരുന്നു. അതൊന്നും എടുത്തുപറയേണ്ട ആവശ്യമുണ്ടായിരുന്നില്ല. നിർവചനങ്ങൾ പഠിപ്പിക്കാനല്ല റസൂൽ വന്നത് എന്നു പറയാമായിരുന്നു.

വാദപ്രതിവാദത്തിനുള്ള ടീമിൽ ഞാനുണ്ടായിരുന്നില്ല. യാദൃച്ഛികമായിരുന്നു എന്റെ പ്രവേശനമെന്നു പറയാം. സി പി ഉമർ സുല്ലമിയായിരുന്നു രണ്ടു ദിവസവും വിഷയങ്ങളവതരിപ്പിച്ചത്. രണ്ടാമത്തെ ദിവസം ഞാൻ ചോദ്യങ്ങൾ ചോദിക്കുകയും കാന്തപുരം മുസ്ലിയാർ മറുപടി പറയുകയുമായിരുന്നു. നബി(സ)ക്ക് ഗൈബ് അറിയാമെന്ന് ഒരു ഹദീസ് ഉദ്ധരിച്ചുകൊണ്ട് മുസ്ലിയാർ വാദിച്ചത് 6:50 സൂക്തത്തിലെ *വലാ അത്ത് ലമുൽ ഗൈബ്* എന്ന വാക്യത്തിന് തികച്ചും വിരുദ്ധമല്ലേ എന്ന എന്റെ ചോദ്യത്തിനും തുടർന്നു ചോദിച്ച ഉപചോദ്യത്തിനും വ്യക്തമായി മറുപടി നൽകാൻ മുസ്ലിയാർക്കു കഴിയാതെ പോയപ്പോൾ അയാളും അനുയായികളും കൂടി വാദപ്രതിവാദ പരിപാടി കലക്കുകയാണുണ്ടായത്.

കയും ചെയ്തതായിരുന്നു. സുന്നികളുടെ കൂട്ടത്തിൽ നിന്ന് നാട്ടിക മുസ്ലിയാരായിരുന്നു വിഷയമവതരിപ്പിച്ചത്.

വാദപ്രതിവാദങ്ങൾ സമൂഹത്തെ എത്ര സ്വാധീനിച്ചിട്ടുണ്ട്?

സാധാരണക്കാരായ സമൂഹത്തെ സ്വാധീനിക്കാൻ വാദപ്രതിവാദങ്ങൾക്ക് സാധിച്ചിട്ടുണ്ട്. നേർക്കുനേരെ നിന്ന് ചോദിക്കലും പറയലുമൊക്കെ ആകുമ്പോൾ നമ്മൾ പറയുന്നതിൽ സത്യമുണ്ടെന്നും സുന്നികളുടെ ഭാഗത്ത് അസത്യമുണ്ടെന്നും സാധാരണക്കാർക്ക് കുറച്ചെങ്കിലും ബോധ്യപ്പെടാൻ വാദപ്രതിവാദങ്ങൾ ഉപകരിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഗുണവും ദോഷവുമൊക്കെ അതിനുണ്ട്. മുസ്ലിംകൾക്കിട

യിൽ ശത്രുത വർദ്ധിപ്പിക്കുമെന്നും തോൽപ്പിക്കലും ജയിപ്പിക്കലുമൊക്കെയാണ് അതിലുള്ളത് എന്നൊക്കെ വാദപ്രതിവാദങ്ങൾക്ക് മറുവാദങ്ങളുണ്ട്. എങ്കിലും കുറ്റിച്ചിറ വാദപ്രതിവാദവും കൊട്ടപ്പുറം വാദപ്രതിവാദവുമൊക്കെ പ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ വളർച്ചയിൽ പങ്കുവഹിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഇത്രയധികം മുസ്ലിയാന്മാരുണ്ടായിട്ടും അവർക്കിത്ര സ്വാധീനമുണ്ടായിട്ടും തൗഹീദുകൊള്ളുന്ന ആളുകൾ കുറച്ചെങ്കിലും എല്ലായിടത്തുമുണ്ടായല്ലോ.

ഹദീസുകൾ

ഹദീസുകൾ ഇസ്ലാമിന്റെ പ്രമാണമാണ്. റസൂലിൽ ഉസ്വത്തുൻഹസന (ഉത്തമ മാതൃക) ഉണ്ടെന്ന് അല്ലാഹു പറഞ്ഞതാണ്. ആ മാതൃക ആ ജീവിതം തന്നെയാണല്ലോ. അത് നമുക്ക് ലഭിക്കുന്നത് ഹദീസുകളിൽ നിന്നും. ഹദീസുകളിൽ ചിലത് പ്രാമാണികമാണോ എന്നു പരിശോധിക്കാൻ കൃത്യമായ മാനദണ്ഡങ്ങളുണ്ടല്ലോ. പല്ലികളെ മുഴുവൻ കൊല്ലണമെന്നൊക്കെ ചിലർ ഹദീസുദ്ധരിച്ച് പറയുന്നു. ഒരാൾ ചെയ്ത തെറ്റിന് മറ്റൊരാൾ ഉത്തരവാദിയാകില്ല എന്ന് ഖുർആൻ പറയുന്നു. അപ്പോൾ മുമ്പൊരു പല്ലി ചെയ്ത തെറ്റിനു ലോകത്തുള്ള പല്ലികളെല്ലാം കുറ്റക്കാരാകുമോ എന്നത് സംശയാസ്പദമാണ്.

പുനർവായന

ഇസ്ലാം കാലാതിവർത്തിയായ സത്യമാണ്. കാലത്തെ അതിജയിക്കുന്നതാണ് സാക്ഷാൽ രക്ഷിതാവിന്റെ മാർഗദർശനങ്ങൾ. ഇസ്ലാമിനെ നമ്മൾ കാലത്തോടൊപ്പിച്ച് വ്യാഖ്യാനിക്കേണ്ടതില്ല. കാലത്തിന്റെ പരിമിതികൾ ഇസ്ലാമിനില്ല. എന്നാൽ ചില ആളുകൾ ഇസ്ലാമിനെ കാലത്തിനൊപ്പിച്ച് വ്യാഖ്യാനിക്കണമെന്നും പുനർവായിക്കണമെന്നും പറയുന്നത് ഇസ്ലാമിനെ പ്രാചീന അറേബ്യയിലേക്കു മാത്രമായി ചുരുക്കാനുള്ള ശ്രമത്തിന്റെ ഭാഗമാണ്. ഖുർആൻ അന്നത്തെ കാലത്ത് അങ്ങനെയൊക്കെപ്പറഞ്ഞു. ഇന്നായിരുന്നെങ്കിൽ അങ്ങനെയല്ല, ഇങ്ങനെ പറയുമായിരുന്നു എന്നൊക്കെയുള്ള വാദങ്ങൾ കേവലം ഊഹാധിഷ്ഠിതമാണ്. മതത്തെ

എ പി അബ്ദുർറഹ്മാൻ ഹാജിയോടൊപ്പം

ക്കുറിച്ചുള്ള അറിവില്ലായ്മയോ അറിഞ്ഞുകൊണ്ടുള്ള അജ്ഞതയോ ആണിത്.

ജമാഅത്തെ ഇസ്‌ലാമിക്കെതിരെ

ഇബാദത്തിനെ ദുർവ്യാഖ്യാനിച്ചുകൊണ്ടുള്ള കെ സി അബ്ദുല്ല മൗലവിയുടെ പുസ്തകം ഇറങ്ങിയ ഉടനെ അതിനു മറുപടിയെന്നോണം ശബാബിൽ ലേഖനപരമ്പര വേണമെന്ന് പലരും പറഞ്ഞു. അങ്ങനെയാണ് ഞാൻ അതെഴുതിയത്. പിന്നെയുവത പുസ്തകമാക്കി. ഏറെ ഗവേഷണമൊന്നും നടത്തിയിട്ടില്ല. നമ്മുടെ പണ്ഡിതന്മാരുടെ മീറ്റിംഗുകളുടെയും ചർച്ചകളുടെയും ഫലമായി രൂപപ്പെട്ട ആശയങ്ങൾ അതിലുണ്ട്. വളവന്നൂർ അൻസാർ കോളെജിൽവെച്ചാണ് അതെഴുതിയത്. അവിടെയുള്ള ചില അധ്യാപകരുടെ സഹായം അതിനുണ്ടായിട്ടുണ്ട്.

യൂസുഫുൽ ഖർദാവിയുടെ വീക്ഷണത്തിന്റെ ചില ഭാഗങ്ങൾ മാത്രമേ കൊടുത്തിട്ടുള്ളൂ എന്ന ആരോപണമുണ്ടല്ലോ.

ഖർദാവിയുടെ ലേഖനം ജമാഅത്തുകാരുടെ പ്രസിദ്ധീകരണത്തിൽ നിന്നൊന്നും കൊടുത്തതല്ല. മനാറുൽ ഇസ്‌ലാം എന്ന പ്രസിദ്ധീകരണത്തിൽനിന്നാണ്. ഞാൻ ഉദ്ധരിച്ച ആശയത്തിനു വിരുദ്ധമായി ആ ലേഖനത്തിൽ യാതൊന്നുമില്ല. മൗദുദിയെ അനുകൂലിച്ചുകൊണ്ടല്ല ഖർദാവി അതെഴുതിയത്. ഹാകിമിയത്തിനെക്കുറിച്ച് ഖർദാവിക്കുള്ള വീക്ഷണമാണ് ആ ലേഖനത്തിലുള്ളത്. നാം ഉദ്ധരിച്ച ആ ഭാഗത്തിനെതിരായി ഖർദാവിയുടെ തന്നെ ഒരു ഉദ്ധരണി കൊണ്ടുവരാൻ ജമാഅത്തുകാർക്ക് സാധിക്കുമോ? ഇതിന്റെയർത്ഥം മൗദുദിയെപ്പറ്റി ഖർദാവി നല്ലതു പറഞ്ഞിട്ടില്ലെന്നോ അവരൊന്നും പണ്ഡിതന്മാരല്ലെന്നോ അല്ല. ഇഖ്‌വാന്റെ വീക്ഷണമുള്ള ആളാണെങ്കിലും മൗദുദിയുടെ ചില ആശയങ്ങളോട് ഖർദാവി യോജിക്കുന്നില്ല.

താങ്കളുടെ പുസ്തകത്തിലെ പണ്ഡിതോദ്ധരണികൾ ജമാഅ

ത്തുകാർക്ക് അനുകൂലമാണെന്ന് അവർ പ്രചരിപ്പിക്കുന്നുണ്ടല്ലോ.

അതിൽ രണ്ടു വശമുണ്ട്. പണ്ഡിതോദ്ധരണികൾ 'റബ്ബാക്കി' എന്ന വിഷയവുമായി ബന്ധിപ്പിച്ചുകൊണ്ടുള്ളതാണ്. ഒരു മതപണ്ഡിതൻ മതത്തിന്റെ ഭാഗമായി പറയുന്നതിനെ അഥവാ ഹലാലാണെന്നും ഹറാമാണെന്നും വിധിക്കുന്നതിനെ ആത്യന്തിക പ്രമാണമായി സ്വീകരിക്കാൻ പാടില്ല എന്ന കാര്യം അവിതർക്കിതമാണ്. ക്രിസ്ത്യന്മാർക്ക് ബിഷപ്പും കർദിനാളും പറയുന്നത് മതമാണ്. ആ അനുസരണം ഇബാദത്ത് തന്നെയാണ്. മാർപ്പാപ്പയുടെ ഇടയലേഖനത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ സന്താനനിയന്ത്രണം നടപ്പിലാക്കുന്ന ഒരു ക്രിസ്ത്യാനി പരമമായ അനുസരണമാണ് മാർപ്പാപ്പയോട് നടത്തുന്നത്. അത് ശിർക്കാണ്. പക്ഷേ, അത് ഭരണാധികാരികൾക്ക് ബാധകമാക്കുന്നതിലാണ് നമുക്ക് വിരോധമില്ല. ഈ ആയത്തിറങ്ങുമ്പോൾ യഹൂദികളും ക്രിസ്ത്യാനികളും പല ഭരണാധികാരികൾക്കും കീഴിലായിരുന്നു ജീവിച്ചത്. എന്നാൽ ഇതിനെപ്പറ്റി അവരെ 'റബ്ബാക്കി' എന്ന് ഖുർആൻ പറഞ്ഞിട്ടില്ല. ജമാഅത്തെ ഇസ്‌ലാമി ഇതൊക്കെപ്പറയുന്നത് ഇസ്‌ലാമികേതര ഗവൺമെന്റിനെ അനുസരിക്കുന്നത് ശിർക്കാണെന്നു വരുത്താനാണല്ലോ. നാം ആ പുസ്തകത്തിൽ വ്യക്തമായി പറയുന്നത്, മാർപ്പാപ്പ രണ്ട് വിധത്തിലുള്ള അധികാരിയാണ്, വത്തിക്കാൻ സിറ്റിയെന്ന ചെറിയ ഒരു പ്രദേശത്തിന്റെയും ലോകത്തുള്ള കത്തോലിക്കാസഭയുടെയും. ഖുർആൻ 'റബ്ബാക്കി' എന്നു പറഞ്ഞത് വത്തിക്കാൻ സിറ്റിയെന്ന ചെറിയ സ്റ്റേറ്റിന്റെ ഭരണാധികാരി എന്ന നിലയ്ക്ക് മാർപ്പാപ്പയെ 'റബ്ബാക്കി' എന്നല്ല. മറിച്ച്, മതപരമായ കാര്യവുമായി ബന്ധപ്പെട്ടാണ്. തഫ്സീറുകളിലൊന്നും ഈ കാര്യം വിശദമായി ചർച്ചചെയ്തിട്ടില്ല. ഈസാനബിയെ 'റബ്ബാക്കി' എന്നുപറഞ്ഞത് അദ്ദേഹത്തെ 'ദൈവപുത്രനാക്കി' എന്ന അടിസ്ഥാനത്തിലാണ്. അതിനൊക്കെപ്പുറമെ തഫ്സീറുകളിൽ പറയാത്ത ഒരു കാര്യം, ത്രിയേകത്വ ദൈവസങ്കല്പത്തിലെ ഒരു ഘടകം പരിശുദ്ധാത്മാവ് ആണ്. ആ പരിശുദ്ധാത്മാവിനാലാണ് ഇവർക്കൊക്കെ അപ്രമാദിത്വം വരുന്നതെന്നാണ് ക്രൈസ്തവ വിശ്വാസം. പരിശുദ്ധവേദം, പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ പിൻബലമുള്ള ആളുകൾ എഴുതി. മാർപ്പാപ്പയിൽ പരിശുദ്ധാത്മാവ് വസിക്കുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ വാക്കുകൾ പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ വാക്കുകളാണ് എന്നൊക്കെ അവർ വിശ്വസിക്കുന്നു. വസ്തുതകൾ ഇങ്ങനെ യായിരിക്കെ മതാധ്യക്ഷന്മാരെ അനുസരിക്കുന്നതും ഭരണാധികാരികളെയും രാജാക്കന്മാരെയും അനുസരിക്കുന്നതും തമ്മിൽ എങ്ങനെയാണ് സാമ്യമാകുക? ഈ വിശകലനം തഫ്സീറുകളിലൊന്നും വേണ്ടത്ര ചർച്ചചെയ്തിട്ടില്ല.

മുജാഹിദുകൾ രാഷ്ട്രീയശീർഷ്കൻ ചെയ്യുന്നുവെന്നു തന്നെ ജമാ അത്തുകാരിപ്പോഴും പറയുന്നു. അതേസമയം നമ്മൾ പറഞ്ഞതിലേറെയും ചിലപ്പോൾ അവർ പറയാറുണ്ട്. 'ഇന്ത്യൻ ജനാധിപത്യത്തിൽ ഞങ്ങൾ വിശ്വസിക്കുന്നു' എന്ന് ജമാഅത്തുകാർ പലപ്പോഴും പറയാറുണ്ട്. നമ്മൾ അങ്ങനെ പറയാറില്ല. ഞാനങ്ങനെ എഴുതിയിട്ടില്ല. കാരണം, ജനാധിപത്യത്തിൽ വിശ്വസിക്കൽ വിശ്വാസകാര്യങ്ങളിൽ പെട്ടതാണെന്ന് നമുക്കഭിപ്രായമില്ല.

അവർ പിന്നെയും ഈ വിഷയത്തിൽ പുസ്തകങ്ങളിറക്കിയല്ലോ. ഞാനത് വായിച്ചു. ഖണ്ഡിക്കാനൊന്നുമില്ലതിൽ. പാശ്ചാത്യർക്കും കമ്യൂണിസ്റ്റുകാർക്കും മുന്നിൽ ഇസ്‌ലാമിനെ തെളിയിച്ചുകാണിച്ചത് ഇസ്‌ലാമിസ്റ്റ് വീക്ഷണങ്ങളാണ് എന്നുവരുത്താനുള്ള കുറെ ഉദ്ധരണികളും വിശദീകരണങ്ങളും മാത്രമേയുള്ളൂ. കെ സിയുടെ ആദ്യ പുസ്തകത്തിലും ഇതുകാണാം. കമ്യൂണിസ്റ്റുകളും ഭൗതികവാദികളും ദേഹേച്ഛ എന്ന ഇലാഹിനെയാണ് സ്വീകരിച്ചിട്ടുള്ളതെന്ന് സമർത്ഥിക്കാൻ കെ സി നീട്ടിപ്പുറത്തി എഴുതിയിട്ടുണ്ട്. ദൈവനിഷേധം തന്നെ കുഹ്റാണെന്നിരിക്കെ പിന്നെ ദേഹേച്ഛയെ അനുസരിക്കുന്നുവെന്നും അത് ശിർക്കാണെന്നും പ്രത്യേകം പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ. ഇതാണ് നമ്മുടെ വീക്ഷണം. "ഇത്തവദ ഇലാഹഹു ഹവാഹു" എന്ന വാക്കിന്റെ അർത്ഥം 'അവൻ അവന്റെ ദൈവത്തെ തന്നിഷ്ടമാക്കിത്തീർത്തു' അഥവാ ഇലാഹ് എന്താണ് എന്ന വിഷയം, ആരാണ് എന്ന കാര്യം അവൻ തന്നിഷ്ടപ്രകാരം തീരുമാനിക്കുന്നുവെന്നാണ്. അല്ലാ

ഹുവിന്റെ ഇഷ്ടപ്രകാരമോ പ്രവാചകനിർദ്ദേശങ്ങളാലോ അല്ല, നല്ല ഒരു കല്ലോ രൂപമോ കണ്ടാൽ അതിനെ ആരാധിക്കും. കുറച്ചുകൂടി നല്ലതുകണ്ടാൽ അതിനെയും ആരാധിക്കും എന്നാണ് ഈ ആയത്തിന്റെ അവതരണ പശ്ചാത്തലത്തെപ്പറ്റി ഇബ്നുജരീർ പറയുന്നത്.

അല്ലാഹുവിന്റെ വിധിയെസ്സംബന്ധിച്ച് തൃപ്തികരമായ വിശദീകരണങ്ങൾ താങ്കളാണ് നൽകിയിട്ടുള്ളത്. ആ വിഷയം മറ്റു വിഷയങ്ങൾ പോലെല്ല. നമുക്കറിയാവുന്നതിന്റെയും അപ്പുറത്താണ് കാര്യങ്ങൾ. അതിനാൽ തന്നെ കൂടുതൽ വിശകലനങ്ങൾ അപകടത്തിലെത്തിക്കും.

അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിച്ചെങ്കിലേ ഒരാളെ നേർവഴിയിലാക്കൂ എന്നുണ്ടെങ്കിൽ പ്രബോധനകർമ്മങ്ങൾ പ്രഹസനങ്ങളാകില്ലേ? അല്ലാഹുവാണ് അല്ലാഹുവെന്നു സൂഷ്ടിച്ചത്. അല്ലാഹുവിന്റെ ഹിതത്തിനു വിധേയമായിട്ടല്ലാതെ നമുക്ക് സ്വന്തമായി തീരുമാനങ്ങളെടുക്കാനാവില്ല എന്നു പറഞ്ഞാൽ അതിൽ അസാധാരണമൊന്നുമില്ല. നബിയോട് നീ ഇഷ്ടപ്പെടുന്നവരെ നിനക്ക് നേർവഴിയിലാക്കാൻ കഴിയില്ല എന്ന് പറയാൻ കാരണം, അബൂതാലിബ് മുസ്‌ലിമായിക്കൊണ്ടിരുന്നെന്ന് നബിക്ക് അങ്ങേയറ്റത്തെ ആഗ്രഹവും ഉത്കണ്ഠയുമുണ്ടായിരുന്നു. ആ ഉത്കണ്ഠ കാരണം മാത്രം ഒരാളെ നേർവഴിയിലാക്കാനാവില്ല. അബൂതാലിബ് സത്യത്തിലേക്കു ചായ്‌വ് കാണിച്ചാൽ അല്ലാഹു അദ്ദേഹത്തെ സന്മാർഗ്ഗത്തിലാക്കുമായിരുന്നു. മനുഷ്യൻ അല്ലാഹു നൽകിയ സാമ്രത്വം ഉപയോഗിച്ച് എങ്ങോട്ട് ചായ്‌വ് കണിക്കുന്നുവോ അങ്ങോട്ടുപോകാൻ സൗകര്യം ചെയ്യുമെന്നതാണ് അല്ലാഹുവിന്റെ രീതി. സുറതുമുഖ്ഖലിലെ രണ്ട് ആയത്തുകൾ അതിന്റെ തെളിവാണ്. ഫസനുയസ്സീറുഹു ലിൽ യുസ്റാ -ലിൽ ഉസ്റാ എന്നാണല്ലോ. എളുപ്പത്തിന്റെയോ പ്രയാസത്തിന്റെയോ വഴിയിലേക്ക് നീങ്ങിയാലും അങ്ങോട്ട് അല്ലാഹു സൗകര്യംചെയ്തുകൊടുക്കും. അതല്ലാതെ അല്ലാഹു ആരെയും അവരുടെ ആഗ്രഹത്തിനെതിരായി സത്യത്തിൽ നിന്ന് തെറ്റിക്കുകയോ നിർബന്ധിക്കുകയോ ചെയ്യുന്നില്ല അല്ലാഹു ഈ പ്രപഞ്ചത്തിൽ കുറെ വ്യവസ്ഥകൾ വെച്ചിട്ടുണ്ട്. ആ വ്യവസ്ഥകൾക്കനുസരിച്ചാണ് കാര്യങ്ങൾ നടക്കുന്നത്. ജീവിതവീക്ഷണമാണ് ഒരാളുടെ ജീവിതത്തെ നിർണ്ണയിക്കുന്നത്. സൗഭാഗ്യവാനാണോ നിർഭാഗ്യവാനാണോ എന്ന് തീരുമാനിക്കപ്പെടുന്നതിൽ മനുഷ്യന്റെ നിലപാടിനു വ്യക്തമായ പങ്കുണ്ട്.

ഇസ്‌ലാമിന്റെ ആരോഗ്യവീക്ഷണവും ആരോഗ്യശാസ്ത്രത്തിന്റെ ഇസ്‌ലാമികദർശനങ്ങളും എങ്ങനെയാണ് താങ്കളുടെ പഠനത്തിലേക്കെത്തിയത്? എന്നിൽ കുറെ പഠിക്കേണ്ടിവന്നു. കാരണം, എന്റെ ആസ്തമരോഗം ബാല്യയുടെയും ഉമ്മയുടെയും പാരമ്പര്യത്തിൽ നിന്നുള്ളതാണ്. ചെറുപ്പം മുതലേ കഫത്തിന്റെ ഉപദ്രവമുണ്ട്. കിട്ടാവുന്ന മരുന്നുകളൊക്കെ കഴിച്ചു. ആയുർവേദവും അലോപ്പതിയും ഹോമിയോയും നോക്കി. കാര്യമായ ഫലം നൽകാൻ ഒന്നിനുമായില്ല. മാത്രമല്ല, കൂടുതൽ പ്രയാസങ്ങളുണ്ടാക്കി; ദഹനമില്ലായ്മയും ക്ഷീണവുമൊക്കെയായി. അങ്ങനെയാണ് ഇതിനെക്കുറിച്ച് ഞാൻ പഠിക്കാനാഗ്രഹിച്ചത്. അതിൽ എന്നെ കാര്യമായി സഹായിച്ചത് അരീക്കോട് എൻ വി ബീരാൻ സാഹിബിന്റെ മകൻ ഹബീബാണ്. നല്ല പുസ്തകശേഖരമുള്ള ഒരാളാണ് അദ്ദേഹം. അദ്ദേഹത്തിന്റെ അടുത്തുനിന്ന് ഹോളിസ്റ്റിക് മെഡിസിനെക്കുറിച്ച് കുറെ പുസ്തക

കണ്ടു കിട്ടി. ഹോളിസ്റ്റിക് മെഡിസിൻ ഒരു ചികിത്സാരീതി എന്നതിനെക്കാൾ ഒരു ആരോഗ്യദർശനമാണ്. വൂർത്തുനുമായി യോജിക്കുന്ന കുറെ ഘടകങ്ങൾ അതിലുണ്ട്. കുറെ യൊക്കെ ബുദ്ധിമുട്ടില്ലാതെ ഇപ്പോൾ പോകുന്നത് അതിന്റെ പിൻബലത്തിലാണ്. മരുന്നുകളെ മാത്രം ആശ്രയിക്കാതെ ആരോഗ്യവാനായി ഏതൊരാൾക്കും ജീവിക്കാൻ സാധിക്കുന്നത് വലിയ ചിട്ടകളും അതിലേറെ കണിശമായ ജീവിത വീക്ഷണങ്ങളും പുലർത്തുമ്പോഴാണ്. ഇതാണ് ഹോളിസ്റ്റിക് മെഡിസിൻ സിദ്ധാന്തിക്കുന്നത്.

ആത്മീയപ്രശ്നങ്ങൾ

ആത്മാവിനെ സംബന്ധിച്ച സങ്കല്പങ്ങളിലും വിഭാവനങ്ങളിലും വ്യത്യാസങ്ങളുണ്ടെങ്കിലും ആത്മീയമായ ഉൽക്കർഷവും ആത്മസാക്ഷാൽക്കാരവും ആഗ്രഹിക്കുന്നവരാണ് മിക്ക മനുഷ്യരും. ഭോഗാസക്തിയുടെയും ഉപഭോഗാസക്തിയുടെയും പിന്നാലെ കൂട്ടിച്ചുപായുന്ന പലർക്കും കുറെ കഴിയുമ്പോൾ ഒരു ആത്മീയ ശൂന്യത അനുഭവപ്പെടുന്നു. ശരീരത്തിന്റെ വിശപ്പും ദാഹവും തീർന്നിട്ടും മനസ്സിന്റെ മോഹങ്ങൾ ഒട്ടൊക്കെ നിറവേറിയിട്ടും ആത്മസാക്ഷാൽക്കാരം മരീചിക പോലെ അകന്നുപോകുന്നതായി പലർക്കും തോന്നുന്നു. ശരീരത്തിനും മനസ്സിനും ഉപരിയായി ആത്മാവ് എന്നൊരു ഘടകമുണ്ടെന്നും ആത്മാവ് വിശുദ്ധവും ദീപ്തവും ആകുമ്പോഴേ ജീവിതം ധനമാവുകയുള്ളുവെന്നും പലരും മനസ്സിലാക്കുന്നത് ജീവിത സാധാഹ്നത്തിലായിരിക്കും.

ആത്മീയമോക്ഷം കൊതിക്കുന്നവരിൽ പലരും ആത്മാവിനെയോ ആത്മീയതയെയോ സംബന്ധിച്ച് ചിന്തിക്കാനോ പഠിക്കാനോ സമയവും സൗകര്യവും ഇല്ലാത്തവരായിരിക്കും. ഈ വസ്തുത നന്നായി ഗ്രഹിച്ചവരാണ് ആത്മീയതയുടെ മൊത്ത വിതരണക്കാരും ചില്ലറ വിതരണക്കാരുമായി രംഗത്ത് വരുന്നത്. ഭഗവാൻ, ദിവ്യൻ, ദേവി, അമ്മ, സിദ്ധൻ, യോഗി, ഔല്യ, പീർ, ശൈഖ്, ബുത്ബ്, ബീവി എന്നിങ്ങനെ പല പേരുകൾ സ്വയം സ്വീകരിച്ച് ഇവർ ജനങ്ങളുടെ ആത്മീയ ശൂന്യത നികത്താമെന്ന് ഓഹർ ചെയ്യുന്നു. ആളുകളുടെ

ആത്മീയവും മാനസികവുമായ ദൗർബല്യം വിദഗ്ധമായി ചൂഷണം ചെയ്യുന്നതിലല്ലാതെ അവരെ ആത്മീയോൽക്കർഷത്തിലേക്ക് നയിക്കുന്നതിൽ ഇവർക്ക് ഒട്ടും താല്പര്യമുണ്ടാവില്ല. ബഹുജനങ്ങളാകട്ടെ ഇത്തരം ആത്മീയ വ്യാപാരികളുടെ ഹാവഭാവാദികളും തന്ത്രമന്ത്രങ്ങളും ഉളവാക്കുന്ന ഒരു തരം അനുഭൂതിയെ ആത്മസാക്ഷാൽക്കാരത്തിന്റെ ലക്ഷണമായി കരുതി സായുജ്യമടയുന്നു.

സിദ്ധ സന്നിധാനങ്ങളിലും ധ്യാനകേന്ദ്രങ്ങളിലും മറ്റും ആത്മീയാനുഭൂതി തേടി പോകുന്ന പലരും ശരീരത്തെയും മനസ്സിനെയും ദുർവൃത്തികളിൽ നിന്ന് വേർപ്പെടുത്താൻ തയ്യാറില്ലാത്തവരാണ്. അവിഹിത വേഴ്ചകളും അനൂയമായ സാമ്പത്തിക വ്യവഹാരങ്ങളും തുടർന്നുകൊണ്ടിരിക്കെ ഉടലെടുക്കുന്ന ആത്മസംഘർഷത്തിൽ നിന്ന് മോചനം നേടാൻ വേണ്ടി നടത്തുന്ന പരീക്ഷണത്തിന്റെ ഭാഗമായിട്ടാണ് അവർ ഇവിടങ്ങളിലൊക്കെ എത്തുന്നത്. പലതരം ചികിത്സകൾ മാറിമാറി പരീക്ഷിക്കുന്നതുപോലെ അവർ വിവിധ ഇനം ആത്മീയകേന്ദ്രങ്ങളിലും മാറിമാറി സന്ദർശനം നടത്തുന്നു. മതവ്യത്യാസമൊന്നും ഇതിന് അവർക്ക് തടസ്സമാകാറില്ല.

കാമക്രോധ മോഹമദമാത്സര്യാദികളിൽ മുഴുകിയിട്ട് മടുപ്പും മരവിപ്പും ബാധിച്ച മനുഷ്യർ വെളിച്ചവും ചൈതന്യവും തേടിപ്പോകുന്ന ചില സിദ്ധി കേന്ദ്രങ്ങളിലെ കാര്യം മഹാ കഷ്ടമാണ്. തീർത്താൽ തീരാത്ത പണക്കൊതിയും ലൈംഗികമായ സകല വൃത്തികേടുകളും പല സിദ്ധന്മാരുടെയും മുഖമുദ്രയാണ്. എത്രയോ സിദ്ധി കേന്ദ്രങ്ങളിൽ നിന്ന് കൊലപാതകങ്ങൾ റിപ്പോർട്ട് ചെയ്യപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്; പട്ടപർത്തിയിൽ നിന്നുൾപ്പെടെ. ഇൻസ്റ്റന്റ് ആത്മീയതയുടെ തലതൊട്ടപ്പന്മാർ നേരും നെറിയുമില്ലാത്ത തട്ടിപ്പ് വീരന്മാരും ക്രിമിനലുകളും ആണെന്നറിഞ്ഞിട്ടും ബഹുജനങ്ങൾക്ക് യാഥാർത്ഥ്യബോധമുണ്ടാകാത്തതുകൊണ്ട് ദിനേന കൂടുതൽ തട്ടിപ്പുകാർ ആത്മീയതയുടെ ബിസിനസിലേക്ക് ഇറങ്ങിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. കാര്യമായ മൂലധനമൊന്നും ഈ ബിസിനസിന് ആവശ്യമില്ലല്ലോ.

പല വിഷയങ്ങളും ഒരേ ആഴത്തിലും രീതിയിലും അവതരി

സുവനീർ

സുഹൃത്തുക്കളോടൊപ്പം ഒരു ലാസ്യവേള

വിന്റെ വചനങ്ങളാണ്.

ഇമാം ശാഫിഇ

കഴിഞ്ഞ പതിനാലു നൂറ്റാണ്ടിലെ ഇസ്‌ലാമിക ചരിത്രത്തിൽ ഏറ്റവും വലിയ പണ്ഡിതനായി എനിക്കു തോന്നുന്നത് ഇമാം ശാഫിഇ ആണ്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ കിതാബുൽ ഇമ്, രിസാല പോലുള്ള ഗ്രന്ഥങ്ങൾ അന്നത്തെക്കാലത്ത് രചിക്കുക എന്നത് ചെറിയ കാര്യമല്ല. ഇത്രയധികം വൈജ്ഞാനിക സേവനങ്ങൾ മുസ്‌ലിംകൾക്ക് ചെയ്ത മറ്റൊരാളില്ല. എങ്കിലും ഞാനദ്ദേഹത്തിന്റെ വീക്ഷണങ്ങളെ അന്ധമായി സ്വീകരിക്കില്ല. അദ്ദേഹത്തിന്റെ അഭിപ്രായങ്ങളിലും തെറ്റുവരാം. അക്കാര്യം അദ്ദേഹം തന്നെ പറയുന്നുണ്ട്. കാലഹരണപ്പെടാത്ത മതമാണ് ഇസ്‌ലാം. കാലഹരണപ്പെടാത്ത ഇസ്‌ലാമിനെ പ്രബോധനംചെയ്യുന്ന നമ്മൾ കാലഹരണപ്പെടുന്നവരാണ്.

പിടിക്കുന്നല്ലോ. എങ്ങനെയാണ് ഇത് സാധിക്കുന്നത്? അങ്ങനെയൊന്നുമില്ല. കുറെ വായിക്കുന്നതുകൊണ്ട് ചിലതൊക്കെ അപഗ്രഥിച്ച് എഴുതാൻ കഴിയുന്നു എന്നു മാത്രം. ഓരോ വിഷയങ്ങളിലും കിട്ടാവുന്ന പുസ്തകങ്ങളൊക്കെ വായിക്കാറുണ്ട്.

യുസുഫിലയുടെ ഖുർആൻ പരിഭാഷ വിവർത്തനം ചെയ്തല്ലോ?

അതെ, കുറെ കൊല്ലങ്ങൾക്കു മുമ്പ്. എഴുപതുകളിൽ.

സ്കൂൾ പഠനം എസ് എസ് എൽ സി വരെയാണോ? ഇല്ല. ഏഴാം ക്ലാസ് വരെ മാത്രം.

പിന്നെ ഇംഗ്ലീഷൊക്കെ ഇത്രയും നന്നായി....?

അതൊക്കെ പഠിക്കേണ്ടിവന്നു.

ഗൾഫിൽ പോകാതെ എങ്ങനെയാണ് ഗൾഫിലെ സംസാരഭാഷയെക്കുറിച്ച് പുസ്തകമെഴുതിയത്?

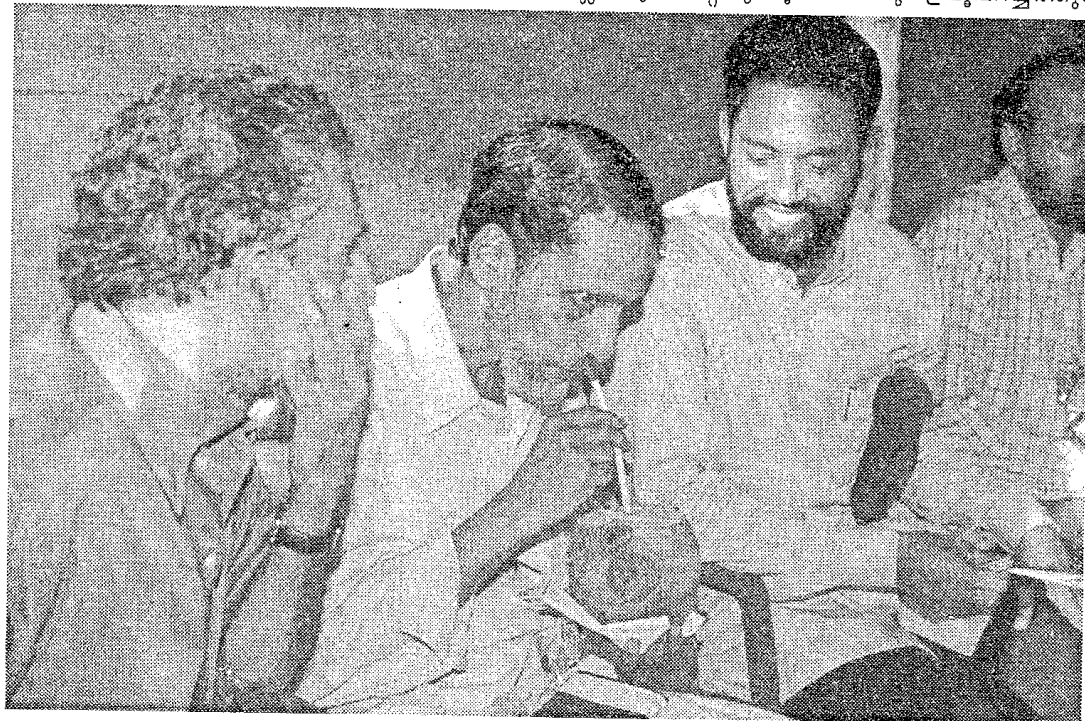
അതൊക്കെ ആ വിഷയകമായി ഇംഗ്ലീഷിലും മറ്റുമുള്ള പ്രസിദ്ധീകരണങ്ങളെ അവലംബിച്ച് എഴുതിയതാണ്.

ശബാബിലെ 'മുസ്‌ലിം' ചോദ്യോത്തര പംക്തി ഇന്നും തുടരുന്നതിലെ അനുഭവങ്ങൾ?

ഖുർആനിന്റെയും സുന്നത്തിന്റെയും അടിസ്ഥാനത്തിൽ ഉത്തരങ്ങൾ പറയുന്നതുകൊണ്ട് അധികം പ്രയാസങ്ങളില്ല. എനിக்கும் എന്റെ വീക്ഷണങ്ങൾക്കും തെറ്റുകൾ പറ്റാം. എന്റെ നിഗമനങ്ങൾക്ക് മാറ്റം വരാം. എന്നാൽ തെറ്റാത്ത ഒരേയൊരു കാര്യം അല്ലാഹു

ഒരു കാലത്ത് യുക്തിവാദികൾക്കെതിരെ ആഞ്ഞുവീശിയല്ലോ. അന്ന് യുക്തിവാദതരംഗം വളരെ ശക്തമായിരുന്നു. യുക്തിവാദിസംഘവും അതുപോലെയുള്ള മറ്റു പ്രസ്ഥാനങ്ങളും ഇസ്‌ലാമിനെതിരെ വിലകുറഞ്ഞ ആരോപണങ്ങളുയർത്തി. ഖുർആനിനെതിരെ ഇടമറുക് എഴുതിയ പുസ്തകം അക്കാലത്ത് ഒരു ഇഷ്യൂ ആയിരുന്നു. ശരീഅത്ത് വിവാദകാലത്തും പല പ്രശ്നങ്ങളുമുണ്ടായി. നമ്മളും ജമാഅത്തുകാരും യോജിച്ചും അല്ലാതെയുമൊക്കെ അന്ന് കുറെ പരിപാടികൾ നടത്തി. ചിലതിലൊക്കെ ഞാനും പ്രസംഗിച്ചുവെന്നു മാത്രം. ഉസ്‌മാൻ ഡോക്ടറുടെ 'അല്ലാഹു'

ആ പുസ്തകത്തിന്റെ പ്രത്യേകത, പതിവു വീക്ഷണങ്ങളെ ആശ്രയിക്കാതെ പുതിയ ശൈലിയിൽ എഴുതിയെന്നതാണ്. വിശുദ്ധ ഖുർആൻ മാത്രമുദ്ധരിച്ച് അല്ലാഹുവിനെ ഇത്ര ഭംഗിയായി വിശദീകരിച്ച മറ്റു ഗ്രന്ഥം ഞാൻ കണ്ടിട്ടില്ല. ഇവിടെയുള്ള വലിയ കിതാബുകൾ നൽകുന്നതിലേറെ വ്യക്തവും സരളവുമായി അല്ലാഹുവിന്റെ റുബുബിയത്തും ഉലൂഹിയത്തും

ഡോക്ടർ അവതരിപ്പിക്കുന്നുണ്ട്. അല്ലാഹുവിന്റെ കൈ, കാൽ, മുഖം, കണ്ണ് എന്നിവയെ സംബന്ധിച്ച എന്നൊക്കെയുള്ള വിശകലനങ്ങളെക്കാൾ അല്ലാഹുവിന്റെ അസ്തിത്വത്തെ ബുദ്ധിപരമായും പ്രാമാണികമായും സംഗ്രഹിച്ച് അവതരിപ്പിക്കുകയാണ് ചെയ്യുന്നത്.

മനസ്സും ശരീരവും ജീവിതവീക്ഷണവും

മനസ്സും ശരീരവും അസത്യത്തിന്റെയും അധർമ്മത്തിന്റെയും ചെളിയിൽ മുങ്ങിക്കിടക്കുമ്പോൾ ആത്മാവിന് മാത്രം ശുദ്ധിയോ ശാന്തിയോ നേടിയെടുക്കാൻ കഴിയില്ല. വാഗ്വിചാരകർമ്മങ്ങളെ മൊത്തമായി ശുദ്ധീകരിക്കുകയും ദൈവസ്മരണ കൊണ്ട് മനസ്സിനെ ദീപ്തമാക്കുകയും ചെയ്യുമ്പോഴേ ആത്മാവിന് വിശുദ്ധിയും ഉൽക്കർഷവും സിദ്ധിക്കുകയുള്ളൂ. മനസ്സാക്ഷിക്കും സൃഷ്ടികർത്താവ് നിശ്ചയിച്ച പ്രകൃതി വ്യവസ്ഥയ്ക്കും ഇണങ്ങുന്ന വിധത്തിലുള്ളതാണ് തന്റെ ജീവിത വ്യവഹാരങ്ങൾ എന്ന് ബോധ്യമുള്ള യാതൊരാൾക്കും ആത്മസംഘർഷം അനുഭവിക്കേണ്ടിവരില്ല.

പണത്തിനും പ്രൗഢിക്കും വേണ്ടി കപട ആത്മീയതയുടെ വ്യാപാരം നടത്തുന്നവർ കടാക്ഷിച്ചതുകൊണ്ടോ ആശീർവദിച്ചുള്ളതുകൊണ്ടോ സ്ഥായിയായ ആത്മഹർഷം കരഗതമാവുകയില്ല. മോഹവലയത്തിൽ അകപ്പെടുന്ന ഏതാനും നിമിഷങ്ങളിലനുഭവപ്പെടുന്ന മിഥ്യാഭ്രമത്തിൽ കവിഞ്ഞൊന്നുമല്ല ഇത്തരക്കാരുടെ ഭക്ത ശിഷ്യർക്ക് ലഭിക്കുന്ന ആത്മസായുജ്യം. നമ്മുടെ ഭൂതവും വർത്തമാനവും ഭാവിയും അറിയുന്ന, നമുക്ക് ആത്യന്തികമായി ഗുണകരമായതും ദോഷകരമായതും ഏതൊക്കെയെന്ന് സൂക്ഷ്മജ്ഞാനമുള്ള, നമ്മോട് സദാ കരുണ കാണിക്കുന്ന ദയാനിധിയായ രക്ഷിതാവിൽ പൂർണ്ണ വിശ്വാസമർപ്പിക്കുകയും അവന്റെ മാർഗദർശനം സ്വീകരിക്കുകയും ചെയ്യുമ്പോൾ മാത്രമാണ് നമ്മുടെ മനസ്സും ആത്മാവും പൂർണ്ണമായി സംഘർഷമുക്തമാകുന്നത്.

അല്ലാഹുവിന്റെ കാരുണ്യം

അല്ലാഹുവിന്റെ വിശേഷണങ്ങളിൽ അതിപ്രധാനമായ രണ്ടെണ്മാണ് റഹ്മാനും റഹീമും. രണ്ടുവിധത്തിൽ കാരുണ്യത്തിന്റെ പാരമ്യത്തെക്കുറിക്കുന്ന പദങ്ങളാണിവ. ദിവ്യകാരുണ്യത്തിന്റെ വ്യാപ്തിയെക്കുറിച്ച് വിശുദ്ധ പൂർത്തൻ നിരവധി ഉദാഹരണങ്ങളിലൂടെയും ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളിലൂടെയും പറയുന്നുണ്ട്:

സ്നേഹം, കരുണ, ദയ എന്നീ ഉത്കൃഷ്ട ഗുണങ്ങളുടെ പാരസ്പര്യം കൊണ്ട് ദൃഢമായിരിക്കണം സത്യവിശ്വാസികളുടെ സമൂഹമെന്ന് വിശുദ്ധ പൂർത്തനും തിരു സുന്നത്തും അനേകം വചനങ്ങളിലൂടെ നമ്മെ പഠിപ്പിക്കുന്നു. അങ്ങനെ ഉപരിലോകത്തുനിന്ന് അല്ലാഹുവിന്റെ കാരുണ്യവും അതോടൊപ്പം

ജീവിതരംഗങ്ങളിലൊക്കെ വിശ്വാസികളുടെ കാരുണ്യവും തന്നെ സദാ വലയംചെയ്തു നിൽക്കുന്നുവെന്ന് ദൃഢമായി വിശ്വസിക്കുന്ന മനുഷ്യന്റെ മാനസികാവസ്ഥ എത്രമാത്രം സമാധാനപൂർണ്ണവും ശാന്തിനിർഭരവുമായിരിക്കും! ഇതാണ് യഥാർഥ ദൈവവിശ്വാസം മനസ്സമാധാനത്തിന്റെ നിതാന്ത സ്രോതസ്സായി വർത്തിക്കുന്നതിന്റെ പൂർണ്ണരൂപം.

ദുരിതങ്ങൾ എന്ന് നാം വിശേഷിപ്പിക്കുന്ന പലതും അല്ലാഹുവിന്റെ കാരുണ്യമാണെന്ന തിരിച്ചറിവില്ലാതെ പോകുന്നു. എണ്ണമറ്റ രോഗങ്ങളാണ് ഇന്ന് മനുഷ്യൻ നേരിടുന്ന ദുരിതങ്ങളുടെ മുൻനിരയിലുള്ളത്. രോഗങ്ങളെ അസഹനീയമാക്കുന്നതാകട്ടെ, വേദനയും. ദൈവത്തിന്റെ അസാന്നിധ്യത്തിനോ കഴിവുകേടിനോ ക്രൂരതയ്ക്കോ ഉള്ള തെളിവായിട്ട് രോഗത്തെയും വേദനയെയും പരിഗണിക്കുന്നത് ശരിയാണോ? വളരെ സൂക്ഷ്മമായി വിലയിരുത്തുകയും അപഗ്രഥിക്കുകയും ചെയ്യേണ്ട വിഷയമാണിത്. പരമകാരുണികനായ അല്ലാഹു മനുഷ്യനെ സൃഷ്ടിച്ചത് രോഗങ്ങളാൽ തകർന്നടിയാൻ വേണ്ടിയല്ല. ഒരു നിശ്ചിത കാലപരിധിവരെ ഭൂമുഖത്ത് ശക്തവും യോഗ്യവും ചൈതന്യപൂർണ്ണവുമായ ഒരു സാന്നിധ്യമായി തുടരാനാണ്. ഭൂമിയിലെ സ്ഥാനപതി (ഖലീഫ) യായി അല്ലാഹു നിയമിച്ച മനുഷ്യൻ ബാക്ടീരിയകളെയും വൈറസുകളെയും രോഗങ്ങളെയും ദൗർഭിക്ഷ്യങ്ങളെയും കാലാവസ്ഥാഭേദങ്ങളെയും അതിജീവിച്ച് ജീവന്റെ ഗ്രഹമായ ഭൂമിയെ ചൈതന്യവത്താക്കി വാഴുന്നു. ഇതിൽ നിന്ന് ദുരിതങ്ങൾ മനുഷ്യനെ തളർത്തുകയല്ല, വളർത്തുകയാണ് ചെയ്തതെന്ന് ബോധ്യമാകാം. നിഷേധാത്മകമായി ചിന്തിക്കുന്നവരുടെ കണ്ണിൽ രോഗങ്ങളും വേദനകളും ദുരിതങ്ങളുമൊക്കെ മനുഷ്യനെ തളർത്തുന്നതിന്റെ ചിത്രമേ ദൃശ്യമാകൂ. രചനാത്മകമായി ചിന്തിക്കുന്നവർക്ക് രോഗങ്ങൾ എങ്ങനെ മനുഷ്യരെ കരുത്തരാക്കുന്നുവെന്നും വേദന എങ്ങനെ രക്ഷാകവചമാകുന്നുവെന്നും കണ്ടെത്താൻ പ്രയാസമില്ല. ഏത് രോഗത്തിലും അല്ലാഹുവിന്റെ ഒരു പങ്കും മനുഷ്യന്റെ ഒരു പങ്കുമുണ്ട്. അല്ലാഹുവിന്റെ പങ്ക് രോഗമല്ല, പ്രതിസന്ധികളെ അതിജീവിക്കാൻ മനസ്സിനെയും ശരീരത്തെയും പ്രാപ്തമാക്കുന്നതിനുള്ള അതിസൂക്ഷ്മ സംവിധാനങ്ങളാണ്. പക്ഷേ, പലപ്പോഴും നമ്മുടെ അറിവിന്റെ പരിമിതി കാരണം, ആ

ചെറിയമുണ്ടം, തന്റെ ഇസ്ലാമും യുക്തിവാദികളും പ്രഭാഷണം ഗ്രന്ഥരൂപത്തിലാക്കിയ നാസറുദ്ദീൻ ചെമ്മാടീനോടൊപ്പം

സംവിധാനങ്ങളെ തന്നെ രോഗങ്ങളായി തെറ്റിദ്ധരിക്കുന്നു. ലോകരക്ഷിതാവ് എല്ലാവരോടും എല്ലായ്പ്പോഴും കരുണ കാണിക്കുന്നവനാണ്. നാം അവന്റെ രക്ഷാകർതൃത്വവും മാർഗ്ഗദർശനവും അംഗീകരിക്കുമ്പോഴൊക്കെയും നാം അവന്റെ കാര്യങ്ങളിന്റെ തണലിലാണ്. നമ്മുടെ ജീവിതത്തിൽ വന്നുഭവിക്കുന്ന കാര്യങ്ങൾ നമുക്ക് ഇഷ്ടമോതോന്നുന്നതാണെങ്കിലും അല്ലെങ്കിലും അവ മുഖേന അല്ലാഹു നമുക്ക് നന്മ ഉദ്ദേശിച്ചിട്ടുണ്ടായിരിക്കും. നബി(സ) പറഞ്ഞു: “സത്യവിശ്വാസിയുടെ കാര്യം അത്ഭുതകരമാകുന്നു. അവന്റെ കാര്യങ്ങളെല്ലാം അവന് ഗുണകരമാകുന്നു. സന്തോഷകരമായ ഒരു കാര്യം അവന് വന്നെത്തിയാൽ അവൻ നന്ദി കാണിക്കുകയും അതവന് ഗുണകരമാവുകയും ചെയ്യുന്നതാണ്. വിഷമകരമായ ഒരു കാര്യം വന്നെത്തിയാൽ അവൻ ക്ഷമിക്കുകയും അതവന് ഗുണകരമാവുകയും ചെയ്യുന്നതാണ്. ആ അവസ്ഥ സത്യവിശ്വാസിക്കല്ലാതെ മറ്റാർക്കുമില്ല.”

ഏറെ സ്നേഹിക്കുന്നവനും പൊറുക്കുന്നവനും പരമ കാരുണികനുമായ രക്ഷിതാവ് നമ്മെ നന്മയിലേക്കും വിജയത്തിലേക്കും നയിക്കുമെന്ന് ഉറച്ച് വിശ്വസിക്കുമ്പോൾ ഭയത്തിനും ദുഃഖത്തിനും നിരാശയ്ക്കും സംഘർഷത്തിനും മനസ്സിലേക്ക് കടന്നുവരാൻ പഴുതുണ്ടാവില്ല. മനസ്സ് സദാ സമാധാനനിർഭരമായിരിക്കും. വിശുദ്ധവുർആൻ സൂറതു റഅ്ദിലെ 28-ാം വചനത്തിൽ പറയുന്നു: “അതായത്, വിശ്വസിക്കുകയും അല്ലാഹുവെപ്പറ്റിയുള്ള ഓർമകൊണ്ട് മനസ്സുകൾ ശാന്തമായിത്തീരുകയും ചെയ്യുന്നവരെ (അവൻ തന്റെ മാർഗ്ഗത്തിലേക്ക് നയിക്കും). ശ്രദ്ധിക്കുക: അല്ലാഹുവെ സംബന്ധിച്ച സ്മരണ കൊണ്ടത്രെ മനസ്സുകൾ ശാന്തമായിത്തീരുന്നു.”

വാഗ് വിചാര കർമ്മങ്ങളിൽ കാപട്യമോ വഞ്ചനയോ കലരാത്ത ജീവിതം നയിക്കുന്നവർക്ക് മനസ്സാക്ഷിക്കുത്തോ അസ്തിത്വം

വ്യുമയോ അനുഭവിക്കേണ്ടിവരില്ല. അവരുടെ ആത്മാവ് ദീപ്തവും ഉത്കൃഷ്ടവുമായിരിക്കും. ആത്മാവിന്റെ ദീപ്തിയും മനസ്സിലെ ശാന്തിയും അവരുടെ ശാരീരിക തലത്തിലും സൗഖ്യത്തിന് വഴിവെയ്ക്കും. അസ്തിത്വത്തിന്റെ സകലതലങ്ങളിലും അവർ സ്വാസ്ഥ്യവും സന്തുഷ്ടിയും അനുഭവിക്കും. അവർ സ്രഷ്ടാവിനെയും സൃഷ്ടികളെയും സംബന്ധിച്ച് സന്തുഷ്ടരായിരിക്കും. സ്രഷ്ടാവും നല്ല മനുഷ്യവരും അവരെ സംബന്ധിച്ചും സന്തുഷ്ടരായിരുന്നു. സത്യവിശ്വാസികൾ സ്രഷ്ടാവിങ്കലേക്ക് തിരിച്ചു ചെല്ലുന്നത് സന്തുഷ്ടിയുടെ പാരസ്പര്യത്തിലായിരിക്കണമെന്ന് വിശുദ്ധവുർആൻ പഠിപ്പിക്കുന്നു.

ഇബ്നുതൈമിയയും കെ എം മൗലവിയുമൊക്കെ സൂഫി ജീവിതമാണ് നയിച്ചതെന്ന് പറയുന്നുണ്ടല്ലോ. ലളിതമായ ജീവിതം നയിക്കുന്നത് നല്ലതുതന്നെ. പക്ഷേ, തസവ്വൂഫ് എന്താണെന്ന് നിർണയിക്കണം. അബുദർറീൽ ഗിഫാരി(റ) സ്വഹാബികളുടെ കൂട്ടത്തിൽ കൂടുതൽ ലളിതമായ ജീവിതം നയിച്ചയാളാണ്. തസവ്വൂഫ് എന്നാൽ ദീനിയും ശരീഅത്തിനുമൊക്കെ അപ്പുറത്താണെന്ന് പറയുന്നതിനോട് യോജിപ്പില്ല. റസൂലിന്റെ ജീവിതമാണ് മാതൃകാ ജീവിതം.

നബിയുടെ പ്രബോധനരീതി എന്തൊക്കെയായിരുന്നു? സംസാരങ്ങളും കത്തുകളും വ്യക്തി സമ്പർക്കങ്ങളുമൊക്കെ. ആളുകൾ കൂടുന്നിടത്തൊക്കെപോയി ഉദ്ബോധനം നടത്തും.

ഇതരവേദങ്ങൾ ഉദ്ധരിച്ചുകൊണ്ടുള്ള പ്രബോധനരീതി നബി(സ) സ്വീകരിച്ചിരുന്നോ? ഇല്ല. അങ്ങനെയൊരു ദർവത്ത് നബി(സ) നിർവഹിച്ചിരുന്നതായി കാണുന്നില്ല. എന്നാൽ ക്രിസ്താനികൾക്കെതിരെയുള്ള വാദങ്ങൾ ബൈബിളിൽ തന്നെയുണ്ടെന്ന് കാണിക്കാൻ നമ്മൾ അതെടുത്തുദ്ധരിക്കുന്നത്.

പണ്ഡിതന്മാർക്ക് മാത്രമേ പ്രബോധനം പാടുള്ളൂ? സ്വഹാബികൾ പലരും വുർആൻ മുഴുവൻ മനപ്പാഠമില്ലാത്തവരായിരുന്നു. നബിയുടെ സംസാരത്തിനു സാക്ഷികളായവർ അല്ലാത്തവർക്കെത്തിച്ചുകൊടുക്കണമെന്നാണ് നബിയുടെ നിർദ്ദേശം. പണ്ഡിതന്മാർക്കു മാത്രമല്ല, ഏതൊരാൾക്കും തന്റെ അറിവും കഴിവുമനുസരിച്ച് മതത്തിന്റെ സന്ദേശമെത്തിക്കൽ ബാധ്യതയാണ്.

സി എൻ അഹ്മദ് മൗലവി കണ്ടിട്ടുണ്ട്. പലപ്പോഴും കുശലാനുഷേണങ്ങൾ നടത്തിയിട്ടുണ്ട്. പണ്ഡിതനും ചിന്തകനുമായിരുന്നു.

ചേകനൂർ മൗലവി ഞങ്ങൾ തിരുറിന്റെ പരിസരങ്ങളിലായതുകൊണ്ട് പലപ്പോഴും കണ്ടുമുട്ടാറുണ്ടായിരുന്നു. സംസാരിക്കാറുണ്ടായിരുന്നു. വാഗ്വാദങ്ങൾ നടത്തിയിട്ടില്ല.

കെ പി മുഹമ്മദ് മൗലവി ആ വ്യക്തിത്വവും പാണ്ഡിത്യവും സംഘടനാ പ്രവർത്തനരീതിയും എനിക്ക് വലിയ മതിപ്പുള്ളതായിരുന്നു. കാര്യങ്ങളൊക്കെ നേർക്കുനേരെ ശുദ്ധഗതിയിലായിരുന്നു കെ പി കണ്ടിരുന്നത്. പണ്ഡിതന്മാർക്കും നേതൃത്വത്തിനും നല്ലൊരു മാതൃകയാണ് കെ പി.

വായന

ചെറുപ്പം മുതലേ വായിച്ചിരുന്നു. മദീനത്തുൽ ഉലൂമിൽ പഠിക്കുമ്പോൾ പുളിക്കലൈ അങ്ങാടിയിലെ ലൈബ്രറിയിലും വായിക്കാൻ പോകുമായിരുന്നു. മാതൃഭൂമി ആഴ്ചപ്പതിപ്പിൽ ഡോ. ഭാസ്കരൻ നായരുടെ ശാസ്ത്രലേഖനങ്ങളൊക്കെ വരുന്ന കാലമായിരുന്നു അത്.

പ്രസ്ഥാനത്തിലേക്ക്

വളവന്നൂർ ദർസിൽ പഠിക്കുന്ന കാലത്ത് വരമ്പനാല അങ്ങാടിയിൽ കെ പി യും സുഹൃത്തുക്കളും ഒന്നിച്ചുചേരുമ്പോൾ അവരുടെ സംസാരമൊക്കെ കേൾക്കാറുണ്ടായിരുന്നു. ഇബ്നുൽ ഖയ്യിമിന്റെയും ഇബ്നുതൈമിയയുടെയും ചില ഗ്രന്ഥങ്ങൾ വായിച്ചത് അക്കാലത്താണ്. പിന്നീട് ചെറിയമുണ്ടത്ത് ഒരു സുന്നീ മദ്റസയിൽ പഠിപ്പിച്ചിരുന്നു. അന്ന് ചെറിയമുണ്ടം അബ്ദുർറസാഖ് അരീക്കോട് വിദ്യാർത്ഥിയാണ്. അദ്ദേഹവും കൂട്ടുകാരും കുറെ ഗ്രന്ഥങ്ങളൊക്കെ കൊണ്ടുവരും. അതൊക്കെ ഞങ്ങളൊന്നിച്ചിരുന്ന് വായിക്കും. അങ്ങനെയാണ് വിഷയങ്ങളൊക്കെ പഠിച്ചത്. മൗദുദി സാഹിബിന്റെ ഗ്രന്ഥങ്ങൾ വായിച്ചപ്പോൾ അതിനോട് ആഭിമുഖ്യമുണ്ടായി. കെ പി യോട് സംസാരിച്ചപ്പോഴാണ് മൗദുദിയുടെ വാദങ്ങളിലെ അപകടങ്ങൾ മനസ്സിലായത്. പിന്നെ സ്വന്തമായി ആ വിഷയത്തിൽ വേറെയും പഠിച്ചു.

അൽബാനി

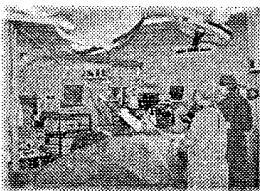
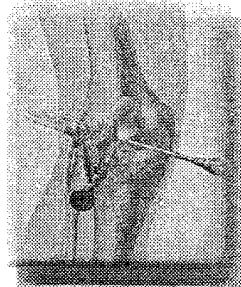
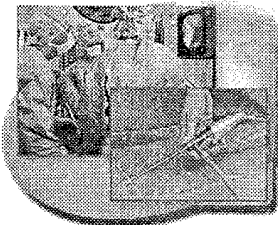
അദ്ദേഹം മഹാ പണ്ഡിതനായിരുന്നു. ഹദീസിന്റെ കാര്യത്തിൽ വലിയ പഠനം നടത്തിയ വ്യക്തിത്വം. പക്ഷെ നമ്മളാരെയും അന്ധമായി അനുകരിക്കേണ്ടതില്ല. അൽബാനി എന്നല്ല

ആരെയും. സ്വഹാബികൾ ഖുർആനും നബിചര്യയും രീതിയാണ് ഇസ്ലാമിന്റെ ശുദ്ധമായ രീതി. അതിനുശേഷമുള്ളതിലൊക്കെ പോരായ്മകളുണ്ടാകും. ഒരു സ്വഹാബിയുടെ അഭിപ്രായവും ഒരു കൂട്ടം സ്വഹാബിമാരുടെ അഭിപ്രായവും തമ്മിൽ വ്യത്യാസമുണ്ട്.

പണ്ഡിതവീക്ഷണങ്ങൾ

പണ്ഡിതന്മാർക്കിടയിൽ ഒരേ വിഷയത്തിൽ വ്യത്യസ്താഭിപ്രായങ്ങൾ സ്വാഭാവികമാണ്. നമ്മുടെ പ്രസ്ഥാനത്തിലെ പണ്ഡിതന്മാർക്കിടയിലും ഭിന്നാഭിപ്രായങ്ങൾ ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്. പക്ഷേ, ഓരോരുത്തരും അവർക്കു തോന്നുന്നതൊക്കെ സാധാരണ ജനങ്ങളോട് പറയരുത്. ഞാനെത്രയോ വർഷങ്ങൾ ബുത്ബ പഠത്തിട്ടുണ്ട്. ഒരു ബുത്ബയിൽപോലും പ്രസ്ഥാനത്തിലെ പണ്ഡിതന്മാർക്കിടയിലുള്ള അഭിപ്രായവ്യത്യാസങ്ങളെ സംബന്ധിച്ച് പറഞ്ഞിട്ടില്ല. വ്യത്യസ്ത അഭിപ്രായങ്ങളുണ്ടാകുമ്പോൾ പണ്ഡിതസഭയിൽ ചർച്ചചെയ്ത് എന്താണ് ആ വിഷയത്തിൽ ആളുകളോട് പറയേണ്ടത് എന്നതിനെ സംബന്ധിച്ച് ധാരണയുണ്ടാക്കണം. സാധാരണക്കാർക്ക് ധാരാളം കാര്യങ്ങൾ അറിയേണ്ടതുണ്ട്. സംശയങ്ങൾ ചോദിച്ചു എനിക്കുവരുന്ന ഫോണുകൾക്ക് കണക്കില്ല. അവരെ വീക്ഷണവൈവിധ്യങ്ങൾ പറഞ്ഞ് ആശയക്കുഴപ്പത്തിലാക്കുന്നത് ശരിയല്ല.

പണ്ഡിതന്മാരുടെ അഭിപ്രായങ്ങളോട് വിധേയമാകുമ്പോൾ തന്നെ അവരുടെ പാണ്ഡിത്യത്തോട് ആദരവുണ്ടാവണം. ഇടക്കാലത്ത് മാനുതയോടെ വിധേയമാകാനുള്ള കഴിവ് നമ്മളിൽ ചിലർക്കെങ്കിലും നഷ്ടപ്പെടുന്നുണ്ടോ എന്ന് എനിക്കു ആശങ്ക തോന്നുന്നുണ്ട്. □

സന്ധി രോഗങ്ങൾക്ക് താക്കോൽദ്വാര ശസ്ത്രക്രിയ

ഇടു ഷെല്ല (Hip), തോളെല്ല (Shoulder), കാൽമുട്ട് (Knee), കണകാൽ (Ankle), കണക്കൈ (Wrist) എന്നീ ശരീര സന്ധികളിലെ വിവിധ രോഗങ്ങൾക്കും, ക്ഷതങ്ങൾക്കും പരിക്കുകൾക്കും താക്കോൽ ദ്വാര ശസ്ത്രക്രിയയിലൂടെ (Arthroscopy) ശാശ്വത പരിഹാരം കാണുന്ന മലബാറിലെ ഏക സ്മാപനം

കൂടുതൽ വിവരങ്ങൾക്ക്

ഡോ: നസറുദ്ദീൻ പാലക്കൽ MS(Ortho), MRCS Ed(UK)
(ഫെലോഷിപ്പ് ഇൻ ആർത്രോസ്കോപ്പി & സ്പോർട്സ് സർജ്ജറി, തായ്‌ലന്റ്)
ഫോൺ: 9447815587

**ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റ് ഓഫ് ഓർത്തോപീഡിക്സ്
& ആർത്രോസ്കോപ്പിക് സർജ്ജറി**

മൗലാനാ ഹോസ്പിറ്റൽ

പെരിന്തൽമണ്ണ, മലപ്പുറം ജില്ല, ഫോൺ: 04933 300600

Web: moulanahospital.com,

Email: moulana@satyam.net.in